

Офіційне
друковане видання
Верховної Ради
України

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України "Про музеї та музейну справу"
щодо подальшого використання музейних зібрань у разі реорганізації
музеїв та надання державних гарантій

Верховна Рада України постановляє:

І. Внести до Закону України "Про музеї та музейну справу" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 25, ст. 191; 1999 р., № 28, ст. 231; 2010 р., № 5, ст. 45; 2014 р., № 5, ст. 62; із змінами, внесеними Законом України від 18 листопада 2021 року № 1909–ІХ) такі зміни:

статтю 10 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"У разі реорганізації (злиття, приєднання, поділу, виділу, перетворення) музеїв, що засновані на державній і комунальній формах власності, порядок подальшого використання їх музейних зібрань визначає засновник за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв";

частину першу статті 23 викласти в такій редакції:

"Музейні предмети, музейні колекції, музейні зібрання Музейного фонду України та предмети музейного значення, що підлягають внесенню до Музейного фонду України, які тимчасово вивозяться за межі України для експонування, реставрації або проведення наукової експертизи, підлягають обов'язковому страхуванню або наданню державних гарантій фінансового покриття будь-якого ризику країною, яка такі предмети приймає, на період їх перебування за межами музею, в якому вони зберігаються".

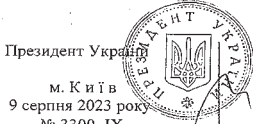
2

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо функціонування телемедицини

Верховна Рада України постановляє:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. В Основах законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 3:

визначення терміна "телемедицина" викласти в такій редакції:

"телемедицина – комплекс дій, технологій та заходів, що застосовуються для надання пацієнтам медичної та/або реабілітаційної допомоги методами і засобами телемедицини в дистанційний спосіб та є складовою електронної охорони здоров'я";

доповнити з урахуванням алфавітного порядку термінами такого змісту:

"електронна охорона здоров'я (e-здоров'я, eHealth) – система взаємодіючих інформаційних відносин усіх суб'єктів сфери охорони здоров'я, які базуються на використанні методів, заходів та технологій із застосуванням цифрового середовища, у тому числі інформаційно-комунікаційних технологій, спрямованих на підтримку сфери охорони здоров'я, включаючи медичні послуги, профілактичний нагляд за здоров'ям населення та його зміцненням, покращення якості та збільшення тривалості життя населення, медичну літературу та освіту у сфері охорони здоров'я, знання та дослідження, використання цифрових сервісів з метою отримання необхідної інформації, знань і навичок для надання медичної та/або реабілітаційної допомоги, виконання оперативних функцій системи громадського здоров'я";

2

"засіб телемедицини (телемедичний засіб) – будь-який технічний та програмний засіб та/або інший компонент інформаційної (автоматизованої) системи для надання пацієнтам медичної та/або реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини";

"метод телемедицини (телемедичний метод) – порядок дій з використанням технічних і програмних засобів та/або інших компонентів інформаційної (автоматизованої) системи, які в комплексній взаємодії забезпечують надання пацієнтам медичної та/або реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини";

"теледіагностика – проведення діагностичних процедур із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій для обміну медичною інформацією, що включає, в тому числі, передачу зображень, результатів аналізу, інших обстежень, даних з медичного обладнання та будь-яких документів, що стосуються здоров'я";

"телеконсультування (телевідеоконсультування) – комунікація (взаємодія) двох або більше учасників (медичних (фармацевтичних) працівників та/або фахівців з реабілітації та пацієнтів) з використанням інформаційно-комунікаційних технологій з метою надання пацієнтам медичної та/або реабілітаційної допомоги та профілактики";

"телемедична мережа – складова електронної охорони здоров'я, що становить сукупність телемедичних засобів і методів, надавачів медичних послуг та організаційно-технічних заходів для ефективної взаємодії між медичними працівниками, фахівцями з реабілітації та пацієнтами";

"телеметрія – сукупність технологій та засобів, що дають змогу проводити дистанційне вимірювання показників стану здоров'я пацієнта, а також обробку та передачу інформації/даних про такі показники";

"цифрова компетентність працівників сфери охорони здоров'я – здатність упевнено, фахово, відповідально використовувати цифрові технології у професійній діяльності, а також для безперервного професійного розвитку з метою досягнення цілей охорони здоров'я, організації та надання медичної та/або реабілітаційної допомоги населенню, що охоплює, зокрема, цифрову та інформаційну грамотність, цифрову комунікацію та співпрацю, використання цифрових технологій, кібергігієну та кібербезпеку";

2) у статті 4:

абзац сьомий викласти в такій редакції:

"орієнтація на сучасні стандарти здоров'я, медичної та реабілітаційної допомоги, застосування сучасних цифрових технологій, телемедицини та телереабілітації, поєднання вітчизняних традицій і досягнень та кращого світового досвіду у сфері охорони здоров'я";

3

доповнити абзацами одинадцятим і дванадцятим такого змісту:

"формування єдиного медичного інформаційного простору як сукупності баз даних, технологій їх ведення та використання, інформаційно-комунікаційних систем, що функціонують на основі єдиних принципів і загальних правил, а також на засадах інтероперабельності, інтегрованості і впровадження інструментів електронної охорони здоров'я;

дотримання принципів безбар'єрності та інклюзії при наданні медичної та/або реабілітаційної допомоги, у тому числі з використанням методів і засобів телемедицини";

3) пункт "д" частини першої статті 6 викласти в такій редакції:

"д) кваліфіковану медичну та реабілітаційну допомогу із забезпеченням належного рівня захисту персональних даних, включаючи вільний вибір закладу охорони здоров'я, вибір лікаря та/або фахівця з реабілітації, вибір методів лікування та/або реабілітації відповідно до рекомендацій лікаря та/або фахівця з реабілітації, можливість отримання такої допомоги на всій території України";

4) статтю 35^а викласти в такій редакції:

"Стаття 35^а. Надання медичної та/або реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини

Медична та/або реабілітаційна допомога із застосуванням телемедицини передбачає можливість надання пацієнту медичних послуг методами і засобами телемедицини з використанням інформаційної, електронної комунікаційної та програмно-апаратної інфраструктури, засоби якої забезпечують взаємодію пацієнта з медичними працівниками та/або фахівцями з реабілітації.

Медична та/або реабілітаційна допомога із застосуванням телемедицини надається з метою забезпечення пацієнту своєчасного доступу до медичної та/або реабілітаційної допомоги, профілактики захворювань, діагностики, спостереження, контролю стану здоров'я пацієнта, його лікування та передбачає можливість надання пацієнту медичних послуг з використанням методів і засобів телемедицини.

Надання медичної та/або реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини забезпечують заклади охорони здоров'я або фізичні особи – підприємці, які зареєстровані та одержали у встановленому законом порядку ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики.

Особливості застосування методів і засобів телемедицини при наданні екстреної, первинної, спеціалізованої та паліативної допомоги визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

4

Надання медичної та/або реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини здійснюється шляхом проведення телеконсультування (телевідеоконсультування), теледіагностики разом з обстеженням, телереабілітації та із застосуванням інших методів, що не суперечать законодавству, шляхом обміну персональними даними, медичною інформацією, медичними діагностичними даними в електронній формі між медичним працівником та/або фахівцем з реабілітації і пацієнтом або між медичними працівниками та/або фахівцями з реабілітації.

Надання медичної та/або реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини здійснюється з дотриманням вимог щодо збереження лікарської таємниці та конфіденційності інформації про стан здоров'я пацієнта, з дотриманням вимог законів України "Про інформацію", "Про захист персональних даних", "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах", а також з дотриманням норм етики та деонтології надання медичної допомоги.

Порядок надання медичної та/або реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я";

5) пункти "а", "р" і "д" частини першої статті 78 викласти в такій редакції:

"а) сприяти охороні та зміцненню здоров'я людей, запобіганню і лікуванню захворювань, своєчасно надавати кваліфіковану медичну, лікарську та реабілітаційну допомогу, у тому числі з використанням методів і засобів телемедицини";

"г) постійно підвищувати рівень професійних знань та майстерності, у тому числі рівень цифрової компетентності;

д) надавати консультативну допомогу своїм колегам та іншим працівникам охорони здоров'я, фахівцям з реабілітації, у тому числі з використанням методів і засобів телемедицини";

6) підпункт 3 пункту 2 розділу XIII "Прикінцеві та перехідні положення" викласти в такій редакції:

"3) як виняток із статті 74 цих Основ, до надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги на волонтерських засадах можуть залучатися медичні працівники, фахівці з реабілітації, які є іноземцями (крім громадян Російської Федерації або Республіки Білорусь) або особами без громадянства і прибули в Україну для надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги на запрошення закладу охорони здоров'я або іншого підприємства, організації чи установи, що залучають до волонтерської діяльності іноземців та осіб без громадянства, якщо такі медичні працівники, фахівці з реабілітації відповідають вимогам до освіти та професійної кваліфікації і мають документи про освіту та відповідну професійну кваліфікацію, засвідчені в порядку консульської легалізації або шляхом проставлення апостіля в країні, в якій вони працюють. Заклад охорони здоров'я або інше підприємство, установа чи організація, що залучає до надання медичної або реабілітаційної допомоги іноземців або осіб без громадянства, які відповідають вимогам до освіти та професійної кваліфікації і мають документи про освіту та відповідну професійну кваліфікацію, засвідчені в порядку консульської легалізації або шляхом проставлення апостіля в країні, в якій вони працюють, протягом п'яти робочих днів з моменту залучення повідомляє центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, про строк, на який залучаються зазначені особи. До надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини та телереабілітації можуть залучатися медичні працівники, фахівці з реабілітації, які є іноземцями (крім громадян Російської Федерації або Республіки Білорусь) або особами без громадянства, за умови їх реєстрації в інформаційно-комунікаційній системі, що забезпечує надання медичної та реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини та телереабілітації. Для надання такої допомоги не можуть застосовуватися інформаційно-комунікаційні системи, права на які зареєстровані у Російській Федерації або Республіці Білорусь".

5

консульської легалізації або шляхом проставлення апостіля в країні, в якій вони працюють. Заклад охорони здоров'я або інше підприємство, установа чи організація, що залучає до надання медичної або реабілітаційної допомоги іноземців або осіб без громадянства, які відповідають вимогам до освіти та професійної кваліфікації і мають документи про освіту та відповідну професійну кваліфікацію, засвідчені в порядку консульської легалізації або шляхом проставлення апостіля в країні, в якій вони працюють, протягом п'яти робочих днів з моменту залучення повідомляє центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, про строк, на який залучаються зазначені особи. До надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини та телереабілітації можуть залучатися медичні працівники, фахівці з реабілітації, які є іноземцями (крім громадян Російської Федерації або Республіки Білорусь) або особами без громадянства, за умови їх реєстрації в інформаційно-комунікаційній системі, що забезпечує надання медичної та реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини та телереабілітації. Для надання такої допомоги не можуть застосовуватися інформаційно-комунікаційні системи, права на які зареєстровані у Російській Федерації або Республіці Білорусь".

2. У Законі України "Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я" (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 8, ст. 59 із наступними змінами):

1) абзац дев'ятнадцятий частини першої статті І викласти в такій редакції:

"телереабілітація – складова телемедицини, що забезпечує надання пацієнтам реабілітаційної допомоги фахівцями з реабілітації шляхом телеконсультування (телевідеоконсультування) разом з обстеженням, телеметрії та в інших формах, що не суперечать законодавству, за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій";

2) статтю 19 викласти в такій редакції:

"Стаття 19. Надання реабілітаційної допомоги із застосуванням телереабілітації

1. Надання реабілітаційної допомоги із застосуванням телереабілітації здійснюється у порядку, визначеному Основами законодавства України про охорону здоров'я, цим Законом, іншими законодавчими актами, що регулюють відносини з питань, пов'язаних з охороною здоров'я";

3) підпункт 1 пункту 2 розділу V "Прикінцеві та перехідні положення" виключити.

6

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

Президент України

м. Київ

9 серпня 2023 року

№ 3301–ІХ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України у зв'язку з відміною карантину, встановленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2

Верховна Рада України постановляє:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину четверту статті 197 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) викласти в такій редакції:

"4. На період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб, учасники справи можуть брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції поза межами приміщення суду з використанням власних технічних засобів. Підтвердження особи учасника справи здійснюється із застосуванням електронного підпису, а якщо особа не має такого підпису, то у порядку, визначеному Законом України "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус" або Державною судовою адміністрацією України".

2. Частину четверту статті 212 Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) викласти в такій редакції:

"4. На період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб, учасники справи можуть брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції поза межами приміщення суду з використанням власних технічних засобів. Підтвердження особи учасника справи здійснюється із застосуванням електронного підпису, а якщо особа не має такого підпису, то у порядку, визначеному Законом України "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус" або Державною судовою адміністрацією України".

2

технічних засобів. Підтвердження особи учасника справи здійснюється із застосуванням електронного підпису, а якщо особа не має такого підпису, то у порядку, визначеному Законом України "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус" або Державною судовою адміністрацією України".

3. Частину четверту статті 195 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) викласти в такій редакції:

"4. На період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб, учасники справи можуть брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції поза межами приміщення суду з використанням власних технічних засобів. Підтвердження особи учасника справи здійснюється із застосуванням електронного підпису, а якщо особа не має такого підпису, то у порядку, визначеному Законом України "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус" або Державною судовою адміністрацією України".

4. У Законі України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення" (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 27, ст. 218 із наступними змінами):

1) пункти "є" і "ж" частини другої статті 46 виключити;

2) у частині другій статті 47:

пункт 2 викласти в такій редакції:

"2) інші головні державні санітарні лікарі та їх заступники – за порушення, передбачені пунктами "б", "а", "д", "є" частини другої статті 46 цього Закону";

пункт 3 виключити.

5. Частину третю статті 22 Закону України "Про звернення громадян" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 47, ст. 256) викласти в такій редакції:

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Киї
9 серпня 2023 року
№ 3307-ІХ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо матеріально-технічного забезпечення заходів
у сфері цивільного захисту

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є :

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34–35, ст. 458):

1) у пункті 22 частини першої статті 2 слова "збереження здоров'я людей, а також" замінити словами "збереження здоров'я людей та майна, а також";

2) пункт 7 частини третьої статті 8 викласти в такій редакції:

"7) створення і цілкове використання матеріальних резервів, необхідних для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій і ліквідації їх наслідків";

3) пункт 5 частини першої статті 16 викласти в такій редакції:

"5) визначення порядку створення та використання матеріальних резервів (крім державного) для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій і ліквідації їх наслідків";

4) пункт 46 частини другої статті 17¹ викласти в такій редакції:

"46) створює і використовує матеріальні резерви для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, ліквідації їх наслідків та надання термінової допомоги постраждалим";

5) пункт 17 частини першої статті 18 викласти в такій редакції:

"17) створення і використання матеріальних резервів для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій і ліквідації їх наслідків у відповідній галузі економіки";

6) у статті 19:

пункт 15 частини першої викласти в такій редакції:

"15) створення і використання матеріальних резервів для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, ліквідації їх наслідків та надання термінової допомоги постраждалим";

пункт 15 частини другої викласти в такій редакції:

"15) створення і використання матеріальних резервів для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, ліквідації їх наслідків та надання термінової допомоги постраждалим";

7) пункт 18 частини першої статті 20 викласти в такій редакції:

"18) створення і використання на об'єктах підвищеної небезпеки, що ними експлуатуються, матеріальних резервів для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, ліквідації їх наслідків та надання термінової допомоги постраждалим";

8) статтю 23 після частини тринадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

"14. Основні працівники аварійно-рятувальних служб, служби медицини катастроф забезпечуються безоплатним харчуванням під час ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій об'єктового та місцевого рівнів, що тривають понад три години, за рахунок бюджетних коштів Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування, коштів суб'єктів господарювання, на об'єкті чи території яких сталася надзвичайна ситуація".

У зв'язку з цим частини чотирнадцяту і п'ятнадцяту вважати відповідно частинами п'ятнадцятою і шістнадцятою;

9) у частині четвертій статті 84 слова "матеріальних резервів для запобігання та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій" замінити словами "матеріальних резервів для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій і ліквідації їх наслідків";

10) статті 88, 98 і 113 викласти в такій редакції:

"Стаття 88. Гуманітарна допомога

1. Надання Україною гуманітарної допомоги іноземним державам, отримання гуманітарної допомоги від іноземних та вітчизняних донорів для постраждалих, а також для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків, її розподіл та видача здійснюються в порядку, встановленому законодавством";

"Стаття 98. Створення та використання матеріальних резервів для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій і ліквідації їх наслідків

1. Матеріальні резерви для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій і ліквідації їх наслідків створюються з метою їх використання у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій.

2. Матеріальні резерви створюються (формуються):

- 1) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, у порядку, встановленому Законом України "Про державні резерви" (державний матеріальний резерв);
- 2) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту (оперативний матеріальний резерв);
- 3) іншими центральними органами виконавчої влади, визначеними Кабінетом Міністрів України (відомчий матеріальний резерв);
- 4) Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міскними державними адміністраціями (регіональний матеріальний резерв);
- 5) органами місцевого самоврядування (місцевий матеріальний резерв);
- 6) суб'єктами господарювання на об'єктах підвищеної небезпеки, що ними експлуатуються (об'єктовий матеріальний резерв).

3. Номенклатура та обсяги матеріальних резервів визначаються відповідними органами виконавчої влади, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування та суб'єктами господарювання згідно з методикою, яка затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері цивільного захисту";

Службі безпеки України визначається мережа закладів (установ), підрозділів та посад фахівців із забезпечення епідеміологічного нагляду та реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я в межах територій їх дислокації за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, яку очолює головний державний санітарний лікар, що здійснює повноваження головних державних санітарних лікарів, визначених цим Законом, управління мережею епідеміологічного нагляду та реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я".

У зв'язку з цим частину шосту вважати частиною сьомою.

15. У Законі України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування" (в редакції Закону України від 21 вересня 2022 року № 2620-ІХ):

1) у статті 15:

пункти 6 і 7 частини першої викласти в такій редакції:

"6) обмежувальні протиепідемічні заходи, встановлені місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування;

7) перебування в самоізоляції, обсервації, тимчасових закладах охорони здоров'я (спеціалізованих шпиталях), закладах охорони здоров'я у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб, а також на локалізацію та ліквідацію їх епідемії та спалахів на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України";

частину сьому викласти в такій редакції:

"7. У разі настання страхового випадку, визначеного пунктом 6 частини першої цієї статті, допомога по тимчасовій непрацездатності надається

застрахованій особі з першого дня за весь час відсутності на роботі з цієї причини";

2) частину другу статті 17 викласти в такій редакції:

"2. Особам, які перебувають в самоізоляції, обсервації, тимчасових закладах охорони здоров'я (спеціалізованих шпиталях), закладах охорони здоров'я у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб, а також на локалізацію їх епідемії та спалахів, на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України, допомога по тимчасовій непрацездатності виплачується у розмірі 50 відсотків середньої заробітної плати (доходу) незалежно від страхового стажу, крім медичних працівників та фахівців з реабілітації, яким допомога по тимчасовій непрацездатності у таких випадках виплачується в розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) незалежно від страхового стажу, та працівників і гіг-спеціалістів резидентів Дії Сіті, яким допомога по тимчасовій непрацездатності у таких випадках виплачується в розмірі заробітної плати (доходу) таких осіб, з якого фактично сплачено страхові внески, незалежно від страхового стажу".

ІІ. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пунктів 14 і 15 розділу І цього Закону, які набирають чинності з дня введення в дію Закону України "Про систему громадського здоров'я" від 6 вересня 2022 року № 2573-ІХ.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України "Про соціальну підтримку застрахованих осіб та суб'єктів господарювання на період здійснення обмежувальних протиепідемічних заходів, запроваджених з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2" (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 5, ст. 39);

Закон України "Про надання допомоги застрахованим особам на період здійснення обмежувальних протиепідемічних заходів, запроваджених з метою запобігання поширенню гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2" від 30 березня 2021 року № 1358-ІХ;

Постанову Верховної Ради України "Про заходи протидії поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19) та захисту всіх систем життєдіяльності країни від негативних наслідків пандемії та нових біологічних загроз" від 20 жовтня 2020 року № 937-ІХ;

Постанову Верховної Ради України "Про своєчасне інформування громадян у разі посилення протиепідемічних заходів з метою належної підготовки до такого посилення" від 17 листопада 2020 року № 1004-ІХ.

3. Судові провадження щодо справ у спорах, що виникають між територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та суб'єктом господарювання – юридичною особою про стягнення одноразової матеріальної допомоги відповідно до частини шостої статті 3 Закону України "Про соціальну підтримку застрахованих осіб та суб'єктів господарювання на період здійснення обмежувальних протиепідемічних заходів, запроваджених з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2" здійснюються за правилами, що діяли до набрання чинності цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Киї
9 серпня 2023 року
№ 3302-ІХ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо членства
народного депутата України у тимчасових слідчих комісіях
Верховної Ради України

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є :

І. Внести зміни до таких законів України:

1) перше речення частини першої статті 14 Закону України "Про статус народного депутата України" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 42, ст. 212; 2009 р., № 26, ст. 318) викласти в такій редакції:

"1. Народний депутат за погодженням з відповідною депутатською фракцією (групою) може бути обраний членом одного комітету Верховної Ради України і бути одночасно членом не більше двох тимчасових слідчих комісій та однієї тимчасової спеціальної комісії";

2) частину восьму статті 4 Закону України "Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України" (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 27, ст. 174) викласти в такій редакції:

"8. Народний депутат України може бути обраний членом не більше двох слідчих комісій";

3) частину сьому статті 87 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України "Про Регламент Верховної Ради України" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14–17, ст. 133; 2013 р., № 49, ст. 687) викласти в такій редакції:

"7. Народний депутат за погодженням з відповідною депутатською фракцією (депутатською групою) може бути обраний членом не більше двох тимчасових слідчих комісій".

6. У Законі України "Про захист населення від інфекційних хвороб" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 29, ст. 228 із наступними змінами):

1) абзаци шостий і восьмий статті 3 викласти в такій редакції:

"розробляє та затверджує перелік товарів протиепідемічного призначення, що необхідні для запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб";

"встановлює граничні ціни для оптової та роздрібної торгівлі товарами протиепідемічного призначення, що необхідні для запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб, та/або товарами, що мають істотну соціальну значущість, з урахуванням постачальницько-збутової надбавки та граничної торговельної (роздрібної) надбавки";

2) статтю 35¹ виключити;

3) частину шосту статті 39 виключити.

7. Абзац третій частини першої статті 24 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49–51, ст. 376 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

"Період, протягом якого особа, яка підлягала загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню на випадок безробіття, отримувала допомогу по безробіттю (крім одноразової її виплати для організації безробітним підприємницької діяльності), допомогу по частковому безробіттю, допомогу по частковому безробіттю на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, та матеріальну допомогу в період професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації, включається до страхового стажу".

8. У Законі України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79 із наступними змінами):

1) абзац десятий частини другої статті 3 викласти в такій редакції:

"актів, прийнятих з питань запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного, надзвичайного стану, оголошення зони надзвичайної екологічної ситуації, мобілізації та демобілізації, а також з питань запровадження та здійснення заходів на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання виникненню та поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб";

2) у частині першій статті 40 слова і цифри "на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України" виключити.

9. У Законі України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2–3, ст. 11 із наступними змінами):

1) в абзаці першому частини двадцять восьмої статті 8 слова "правлінь відповідних" замінити словом "правління";

2) абзац восьмий частини другої статті 20 викласти в такій редакції:

"Інформація про осіб, які отримували допомогу по частковому безробіттю відповідно до статті 47 Закону України "Про зайнятість населення", подається у порядку і строки, визначені Кабінетом Міністрів України";

3) у розділах I–VI слова "фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування" у всіх відмінках замінити словами "Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття" у відповідному відмінку.

10. У Законі України "Про зайнятість населення" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст. 243 із наступними змінами):

1) статтю 17 доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. На період дії карантину та/або виникнення надзвичайної ситуації, та/або введення надзвичайного стану Кабінет Міністрів України визначає особливості щодо:

відвідування територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;

врахування вимог до наявності підходящої роботи під час надання статусу зареєстрованого безробітного, порядку реєстрації, неререєстрації безробітних";

2) пункт 5¹ розділу XI "Прикінцеві та перехідні положення" виключити.

11. Пункт 9 частини другої статті 6 Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 34, ст. 1173; 2020 р., № 43, ст. 371) викласти в такій редакції:

"9) допомога на подолання наслідків, спричинених особливо небезпечними інфекційними хворобами, під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України".

12. Пункт 2¹ статті 17 "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про оцінку впливу на довкілля" (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 29, ст. 315; 2020 р., № 47, ст. 409) викласти в такій редакції:

"2¹. На період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб, та протягом 30 днів з дня скасування карантину громадське обговорення планованої діяльності проводиться у формі надання письмових зауважень і пропозицій (у тому числі в електронному вигляді), про що зазначається в оголошенні про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля та у звіті про громадське обговорення. У цей період громадські слухання, передбачені статтею 7 цього Закону, не проводяться і на дати, що припадають на цей період, не признаються. Заплановані громадські слухання, дата проведення яких припадає на цей період, вважаються такими, що не відбулися, і повторно не проводяться".

13. У статті 15 Закону України "Про оренду державного та комунального майна" (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 4, ст. 25 із наступними змінами):

1) абзаци сьомий і п'ятнадцятий частини другої викласти в такій редакції:

"надавачі соціальних послуг, які включені до Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг, відповідно до Закону України "Про соціальні послуги". Таким надавачам соціальних послуг заборонено укладати договори суборенди щодо цього майна";

"потенційні орендарі для організації та надання послуг з метою боротьби та протидії поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб у період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України";

2) абзац другий частини третьої викласти в такій редакції:

"Громадським організаціям ветеранів, молодіжним та дитячим громадським об'єднанням, молодіжним центрам, реабілітаційним установам для осіб з інвалідністю та дітей з інвалідністю, народним депутатам України і депутатам місцевих рад, громадським об'єднанням фізкультурно-спортивної спрямованості, утвореним ними закладам фізичної культури і спорту, визначеним абзацом чотирнадцятим частини другої цієї статті, закладам охорони здоров'я, які надають стаціонарну медичну допомогу пацієнтам з особливо небезпечними інфекційними хворобами у період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України, що отримали в оренду державне та/або комунальне майно без проведення аукціону, заборонено використовувати його в комерційних цілях";

3) частину десяту викласти в такій редакції:

"10. У період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання виникненню та поширенню особливо небезпечних

інфекційних хвороб, заклади охорони здоров'я державної та комунальної власності будь-якої організаційно-правової форми, які не задіяні у наданні стаціонарної допомоги пацієнтам з особливо небезпечними інфекційними хворобами, та/або балансоутримувачі майна таких закладів, яке не використовується за призначенням, мають право на передачу в оренду державного та комунального майна з метою його використання виключно для цілей боротьби та протидії поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб без проведення аукціону. Орендодавцями за такими договорами виступають органи управління відповідних балансоутримувачів".

14. Статтю 9 Закону України "Про систему громадського здоров'я" від 6 вересня 2022 року № 2573-ІХ після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

"6. У центральних органах виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, у Державному управлінні справами,

"Стаття 113. Забезпечення харчуванням осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, працівників органів та підрозділів цивільного захисту і ліцеїстів ліцею цивільного захисту

1. Особи рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, ліцеїсти ліцею цивільного захисту забезпечуються безоплатним харчуванням під час проходження служби цивільного захисту (навчання) відповідно до норм, встановлених Кабінетом Міністрів України.

2. Особи рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, працівники органів та підрозділів цивільного захисту забезпечуються безоплатним харчуванням під час ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій об'єктового та місцевого рівнів, що тривають понад три години, за рахунок

4

бюджетних коштів Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування, коштів суб'єктів господарювання, на об'єкті чи території яких виникла надзвичайна ситуація.

3. Особи рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, працівники органів та підрозділів цивільного захисту забезпечуються безоплатним харчуванням у разі відрядження за межі гарнізону для ліквідації наслідків надзвичайної ситуації або під час ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій на території інших держав, а також під час висування до цих держав та повернення до місця постійного розташування за рахунок коштів Державного бюджету України відповідно до норм, встановлених Кабінетом Міністрів України.

4. Особи рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, працівники органів та підрозділів цивільного захисту забезпечуються безоплатним харчуванням під час ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій на території інших держав, а також під час висування до цих держав та повернення до місця постійного розташування за рахунок коштів, які виділяються для забезпечення надання іноземним державам допомоги в ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій".

2. У пункті "а" частини першої статті 36¹ Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

підпункт 3 викласти в такій редакції:

"3) створення та використання відповідно до законодавства матеріальних резервів для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, ліквідації їх наслідків та надання термінової допомоги постраждалим на відповідній території";

доповнити підпунктом 15 такого змісту:

"15) організація за рахунок коштів місцевих бюджетів харчування осіб, залучених до гасіння пожеж, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій у випадках, передбачених законодавством".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України в шестимісячний строк з дня, наступного за днем опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

5

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
м. Київ
10 серпня 2023 року
№ 3322-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про припинення дії Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій

Верховна Рада України постановляє:

1. Припинити дію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій, вчиненої 27 листопада 1998 року у м. Москві та ратифікованої Законом України від 15 грудня 1999 року № 1302-XIV (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 1, ст. 7).

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
м. Київ
10 серпня 2023 року
№ 3329-IX

В. ЗЕЛЕНСКИЙ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про припинення дії Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про співробітництво в галузі карантину рослин

У зв'язку з докорінною зміною обставин Верховна Рада України постановляє:

1. Припинити дію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про співробітництво в галузі карантину рослин, вчиненої 7 червня 2011 року в м. Москві та ратифікованої Законом України від 18 вересня 2012 року № 5258-VI (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 36, ст. 478).

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
м. Київ
10 серпня 2023 року
№ 3330-IX

В. ЗЕЛЕНСКИЙ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вирішення окремих питань адміністративно-територіального устрою Автономної Республіки Крим

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У підпункті 1 пункту 2 розділу II "Прикінцеві положення" Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо визначення територій та адміністративних центрів територіальних громад" (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 35, ст. 259) слова "Автономної Республіки Крим" виключити.

2. У пункті 2 Постанови Верховної Ради України "Про перейменування окремих населених пунктів та районів Автономної Республіки Крим та міста Севастополя" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 23, ст. 478) слова "вводиться в дію з моменту повернення тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя під загальну юрисдикцію України" замінити словами "вводиться в дію з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вирішення окремих питань адміністративно-територіального устрою Автономної Республіки Крим".

3. У пункті 7 Постанови Верховної Ради України "Про утворення та ліквідацію районів" (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 33, ст. 235) слова "набирають чинності з моменту повернення тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим під загальну юрисдикцію України" замінити словами "набирають чинності з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вирішення окремих питань адміністративно-територіального устрою Автономної Республіки Крим".

2

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що до дня, наступного за днем формування Ради міністрів Автономної Республіки Крим в установленому законом порядку, частини друга – сьома статті 46 Закону України "Про місцеві державні адміністрації" не застосовуються.

3. Кабінету Міністрів України:

1) протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом визначити адміністративні центри та затвердити території територіальних громад Автономної Республіки Крим;

2) протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

реорганізувати та утворити районні державні адміністрації Автономної Республіки Крим з урахуванням Постанови Верховної Ради України "Про утворення та ліквідацію районів";

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України проект Постанови Верховної Ради України про внесення змін до Постанови Верховної Ради України "Про утворення та ліквідацію районів" з урахуванням територій територіальних громад Автономної Республіки Крим, затверджених Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 1 цього пункту;

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України законопроект про особливості відновлення публічної влади в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі.

Президент України
м. Київ
23 серпня 2023 року
№ 3334-IX

В. ЗЕЛЕНСКИЙ